

ved at sige, at det maa betragte den som den allervigtigste, der indeholdes i det til Ministertet afgivne Lovudkast; og det er vor Overbevisning, at Bestemmelsen i denne Paragraf, hvis den kan blive op højet til Lov, vil blive optaget med almindelig Tilfredshed af den sikkende Befolkning, ligesom det inden saa Aar vil vise sig, at den vil have en velgjørende Indflydelse paa Fjordfiskeriets Opvejsning og Bestaaen. Dermed vil den tillige befordre det væsentlige Statsformaal, at bringe en af Landets Hjælpekilder til at bære Frugt for dem, der ved den ville søge Erhverv og Subsistens —, og det en saadan Frugt, som ikke blot skaffer en Familie Livsophold i et eller nogle faa Aar, men, saavidt mulige Beregninger lade sig stille, vil kunne yde det i Nu- og Eftertid for samme Familie og Efterskommere. Dermed vil Nationalvelstanden fremmes; i det modsatte Tilfælde svækkes den, og megen Brødløshed vil blive Følgen af Fjordfiskeriets Udælggelse.

At Udvalget har offeret dette Anliggende den største Opmærksomhed, vil ydermere fremgaa af Bemærkningerne til næste § 46, som staa i nøje Forbindelse med, hvad vi her have at anføre; vi henvise ogsaa til vor Forhandlingsprotokol, fornemmelig S. 13, 2den Sp., S. 42, 1ste Sp. o. fl. Steder.

Naar vi overhovedet lægge saamegen Bøgt paa at give Landets Fjorde en fra den tidligere faa afsvigende Rettsstilling, som den foreslaaede, da er det, fordi de trænge til Fred; og en Fred, der skal tænkes at kunne bringe de tilsigtede Frugter, skønne vi ikke at kunne opnaaes paa anden eller bedre Maade.

Fred have de nodig; 1) fordi de med et ofte smalt Indløb, der kredser ud i en større eller mindre Vandflade, ved det rundt om fra alle Sider drevene Fiskeri ere udsatte for en stærkere Opfiskning, end der kan erstattes ved Tilgang gennem Indløbet udefra; 2) fordi en saadan Opfiskning yderligere beforders derved, at det smulere Vand gjør det umuligt, at Fjordfiskeriet kan drives langt sluttigere, ligesom de billigere Redstaber, at det kan drives af mange flere end Havfiskeriet; 3) fordi Fjordene ikke med Urette anses for at have særlig Betydning som heldige Gydepladser for visse Fiskearter og Opdrætssteder for disses Ungel; 4) fordi de senere Aars stigende Priser paa Fisk fremkalde en Forcering af Fiskeridriften, som snarest virker skadelig paa Fjordene, hvor denne Drift er lettere og mindre bekostelig end andensteds; 5) fordi den ubegrænsede Frihed vil medføre en Konkurrence mellem andenstedsfra kommende og de ombøende Fiskere, som bliver skadelig derved, at den gennem Rappesriden bevirker en overdreven Brug; 6) fordi Fjordfiskeriet omtrent gennemgaaende viser et saadant Forfald, at det paa enhver Maade bør søges oprettet, og da Lovgivningsmagten her kan komme til at vise sig langt anderledes virksom end ved det øvrige Saltvandsfiskeri, bør den ikke tage i Betænkning at træde til; 7) fordi de ved Fjordbredderne etablerede „Smaafiskere“, som de saa ofte benævnes, have Krav paa at beskyttes i deres Virksomhed, naar det gælder deres Livsophold, og dette kan ske uden at gaa Andre for nær, og endelig 8) fordi det er fra disse Bunde, at al den Uro, Betyrning og Ufred skrives sig, som i de senere Aar har givet Anledning til, at Autoriteternes Beskyttelse saa vedholdende paakaldes. At heri vil ske nogen Forandring, saalænge den nu brugte Frihed skal bestaa, er ikke til at vente; vi ere komne til et Punkt, hvor det er nødvendigt at tage Beslutningen, om den skal indskrænkes eller vedblive, og Udvalget er efter de Erfaringer, det lige indtil det Sidste saavel gennem Andres som egne Sagtagelser har erhvervet, enstemmig kommet til det Resultat, at det for at standse Tilbagegangen og oprette det Forfaldne er paa høje Tid at følge den indskrænkende Vej, idet vi gjentage, at den Frihed, der uundgaaelig fører til en hensynsløs og forødende Brug af Statens Hjælpekilder, er forkastelig og maa begrænses til et saadant Punkt, hvor den lader sig forene med Almenvellet.

Berettigelsen af de Paastande, hvorpaa det Standpunkt, vi indtage, er bygget, formene vi tilstrækkelig godtgjort ved, hvad vi paa sine Steder i nærværende Betænkning foran have anført, og vi have kun Lidet at tilføje. Det er, som og foran berørt, ikke Aleneaaedene, hvem den hele Skyld for de indtraadte Forsyrrerelser bør tillægges, om end de umægtelig have den største Part deri i de senere Aar. En Fjords Fiskeri kan hænges paa flere andre Maader end ved dette Redskab, og en overdreven Brug kan gjøre de fleste Redstaber fordærvelige. Fjordene kunne ikke med Urette siges at være et Hjem for den ringeste Klasse af Fiskere, som her i Smaabaade og Pramme, hvori de ikke kunne vove sig til Havs, med mindre bekostelige Redstaber (Redgarn, Kroge, Lystre m. fl.) i Fiskeriet søge enten udelukkende Næring eller et uundværligt Bieerhverv; de have i den Hensigt enten kjøbt eller lejet Hus ved Bredderne, bosatte sig der sjelden i et større Antal, end at de efter Omstændighedene kunne finde Udkomme; deres Virksomhed er hele Aaret om afsæstet efter Stedets Lejlighed; de have, som det hedder, kun fra Haand og i Mund, og deres Livsophold er beregnet paa samt knyttet til Fjorden. Dersom denne nu faar Besøg af Folk, der formaa at anstafte kostbare, stærkere sikkende Redstaber, som paa faa Dage eller Uger, naar de komme i Mængde, kunne opfiske saaledes, at der tilføjes Hjemmefiskerne et for lang Tid uforvindelig Tab derved, at der for dem er Lidet eller Intet tilbage, saa gaar det paa en sørgelig Maade ud over den Fattige. Da Landet nu har en stor